

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdőszobák, masszázorok, vizgyógykezelők, pedikűrözők, uszóneszek stb., kórházi segédmunkások és rokonszakmájával foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közveit intézetek, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök,
m. kir. eu. tanácsos
FFELŐLŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételeink.

Kéziratok vissza nem adának.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Fürdősök közgyűlése.

Fürdős szakegyesületünk f. évi április hó 12-én tartotta meg rendes évi tisztújító közgyűlését. A közgyűlést *Vilkovits János* elnök nyitotta meg, aki a nagyszámúban megjelent tagokat üdvözölt és kérte, hogy a tagok komoly megfontolással szóljanak hozzá a meghallgatott jelentésekhez.

A megnyitó beszéd után az elmúlt évi jegyzőkönyv felolvasása következett volna azonban a közgyűlés egyhangú határozata alapján attól eltekintett és így az évi mérleg felolvasása és évi költségeloirányzat ismertetése következett. *Hollay János* pénztáros betegsége miatt a jelentést nem tudta megtenni, helyette a főtitkár olvasta azt fel. *Szabó Sándor* számvizsgáló jelentette, hogy a pénztárkönyvet átvizsgálta és azt rendben találta, nem különben a hatóság is és kérte annak tudomásul vételét. A költségeloirányzat ismertetése után a pénztári jelentés egyhangúan vételt tudomásul.

Majd *Szieben József* főtitkár terjesztette elő jelentését a tagállományról, a közveitésekről és az egyesületnek egyéb végzett munkájáról. A jelentésből kilünn, hogy az egyesület a rossz gazdasági viszonyok mellett is, ha nem is erősödött, nem is gyengült. Vagyonilag inkább gyarapodást mutat ki. Célkitűzésében is előre haladást mutat, amennyiben az elmúlt évben a tovább-képző tanfolyamot is megindította. A főtitkári jelentés vége azzal záródott, hogy a vezetőség jövő programjában a szociális biztosítás terén kíván a tagoknak több előnyt biztosítani.

A főtitkári jelentéshez elsőnek *Pellák Sámuel* szólt hozzá, akinek nézete szerint a tovább-képző tanfolyamnak a most felállított rendszere nem megfelelő, bár a tanfolyamnak ő is híve, azonban az csak a fiatalokra legyen kötelező és az öregeket a hallgatás alól mentesíteni kell, mert véleménye szerint azok már úgy is kellő szaktudással rendelkeznek. *Bugyáki Ferenc* szólt fel ezután, aki az ellenkező állásponton van és azt hangoztatta, hogy igen is kell a kötelező jelleget fenntartani, mert van a fürdőmunkásság között nagyon sok, aki a tanfolyam tananyagából még igen sokat tanulhat és a jó fürdősnek nem elég csak a gyakorlata, hanem az elméleti tudásra is szüksége van, ha azt akarja, hogy teljesen kész szakmunkás lehessen. A közgyűlés nagy többsége helyesléssel fogadta a felszólaló fejtegetését. Ugyanilyen értelemben szólt fel *Kertész Károly* is. *Onody Péter* a főtitkári jelentés és a tanfolyammal kapcsolatosan kérte a vezetőséget, hogy hasson oda, hogy a már évek hosszú sora óta egy-egy intézetnél szolgáló segédmunkások, akik mint ilyenek a tovább-képző tanfolyamon részt vesznek és remélhetően eredményesen levizsgáznak, ne szorítassanak háttérbe az ujonnan és esetleg protekció-

val bejutókkal szemben az üzennél. Nem különben azon óhajának is adott kifejezést, hogy a választmányban is helyet kellene adni legalább egy segédmunkásnak is.

Szieben József főtitkár zárószóvában megnyugtató választ adott a felszólalóknak, majd a közgyűlés a főtitkári jelentést tudomásul vette. A főtitkár beszéde alatt érkezett meg *Homonnay Tivadar* dr. orszgy. képviselő, főv. biz. tanács tag ur, akit *Vilkovits János* elnök üdvözölt.

A felmentvény megadása után a közgyűlés korelnöknek *Bugyáki Ferenc* testvért választotta meg, aki a korelnöki szék elfoglalva, a jelölőbizottságba ajánlotta *Szabó József*, *Moldován Miklós*, *Czeczalka Frigyes*, *Horogh István* és *Onody János* tagokat. A jelölőbizottság visszavonult és megejtette a jelölést, amelynek végzetével a bizottság ajánlására a következő tisztikart és választmányt választották meg:

Vilkovits János elnök, *Kertész Károly* és *Sulyok György* alelnökök, *Szieben József* főtitkár, *Fazekas Mihály* titkár. Választmányi tagoknak választották: *Horogh István*, *Moldován Miklós*, *Szalai Dénesné*, *Szeidl Ferenc*, *Szöllösi Ilona*, *Bugyáki Ferenc*, *Szabó József*, *Michelfeist Gyula*, *Czeczalka Frigyes*, *Hollay János*, *Murin János*, *Brandics Rezső*, *Babai Béla*, *Szabó Sándor*, *Onody János*, *Makki István*, *Szenczi István*, *Kiss István*, *Weiser Károly*, *Akréton János*, *Balogh János* és *Gergely József*.

A választás után *Vilkovits János* elnök megköszönte a bizalmat és kérte a közgyűlést, hogy a nehéz munkában támogassák a vezetőséget. Ezután felkérte *Homonnay Tivadar* dr. orszgy. képviselő urat, hogy tisztelje meg a közgyűlést felszólalásával.

Öméltsága a kérésnek eleget téve, azzal kezdte beszédét, hogy ő már évek óta ismeri egyesületünket, annak vezetőségével állandó összeköttetésben áll, ismeri munkálkodásukat és mint képviselő, valamint magánember 100%-ban azonosítja magát célkitűzésükkel. Majd a tovább-képző szaktanfolyammal kapcsolatosan csodálkozásának ad kifejezést, hogy vannak egyesek az idősebb fürdősök között, akik e tekintelben nem osztoznak a vezetőség álláspontjában, amit elítél. Maga részéről teljes egészében osztozik e tekintelben a vezetőséggel és helyesli a mindenkire kötelező tanfolyam-hallgatásra irányuló álláspontját a vezetőségnek, mert Budapest fürdővárossá leendő kifejlődésénél igen fontos az, hogy igazán jól és szakszerűen kiképzett fürdőmunkásság álljon rendelkezésére a fürdőüzemeknek. Ezután a nyugdíj-ügy kérdésével foglalkozott és kijelentette, hogy e tekintelben is teljes egészében a munkásság álláspontját teszi magáévá és felszólította a vezetőséget egy szűkebbkörű bizottság kijelölésére, akikkel e kérdést a tanácscsal együtt véglegesen

le fogja tárgyalni. Foglalkozott még a jogviszony szabályozásának a kérdésével, ami a fővárosi üzemekben nincs még ez ideig rendezve és amelyet rövidesen meg kell alkotni, hogy minden munkás tudja, hogy mi a kötelessége és mi a joga. Majd rosszaságát fejezte ki, hogy a fürdősök nem támogatták kellően a vezetőséget a munkájában és sokan vannak még, akik vissza vonják magukat az egyesülettől. Örömmel látja viszont, hogy mégis van egy-két fürdőmester is, aki együtt halad és ez az egészséges állapot, amit elvár mindenkitől és reméli, hogy a közeljövőben azok is követik a példájukat, akik eddig távol tartották magukat. Elismeréssel emlékezik meg újból arról az egyesületről, amelynek egy *Bánlaki Géza* fürdő vez. igazgató is a tagja, majd beszédét azzal fejezte be, hogy a közgyűlés napjától kezdve maga is tagja lesz az egyesületnek.

Vilkovits János elnök megköszönte Öméltóságának az egyesülettel szemben tanúsított jóindulatú támogatását és kérte, hogy azt a jövőben is gyakorolja. Amennyiben még egy gyűlése volt Öméltóságának, a közgyűléstől kénytelen volt elbucuzni.

Ezután az indítványokra került a sor. *Simon István* Kecskemétről jelentett be indítványt, amely szerint kérte, hogy minden közvetítés, mint az a békében is meg volt, közöltessék a szaklapban. Az indítványt a közgyűlés a változott viszonyokra való tekintetből nem tartotta kivihetőnek.

Szieben József főtitkár javasolta a közgyűlésnek, hogy idsb. *Babay József* testvér, aki az egyesületi élet terén érdemeket szerzett, választassék meg az egyesület örökös tagjává. A javaslatot a közgyűlés egyhanguan elfogadta. A főtitkár még felolvasta a Párisból érkezett levelet, amelyben a francia fürdős testvérek szövetsége arra kéri az egyesületünket, hogy nyújtsunk módot szorosabb kapcsolatra, amelynek alapján kölcsönösen megismerhetnénk a fürdőöket érdeklő viszonyokat. A közgyűlés örömmel vette tudomásul a levelet és utasította a vezetőséget, hogy a kapcsolatot vegye fel a vezetőség a francia testvérekkel. Ezután a főtitkár felolvasta a szövetség közgyűlésére kiküldött névsort.

A közgyűlés tárgysorozata ezzel kimerült. *Vilkovits János* elnök még egyszer kérte a tagok támogatását, majd a közgyűlést bezárta.

Küldött közgyűlésünk.

Szövetségünk f. évi április hó 20-án tartotta meg rendes évi tisztújító küldött közgyűlését. A küldötteken kívül szövetségünk sok rendes tagja is megjelent a közgyűlésen, akiket dr. vitéz *Benárd Ágost* orvos-elnök meleg szeretettel üdvözölt. Megnyitó beszédében vázolta a súlyos gazdasági helyzetet, amelyben a dolgozó munkásság ma él, majd hangsúlyozta, hogy az egészségügyi munkásság és így maga a szövetség is érzi a nyomászó gazdasági helyzetet, amely ma fennáll. Ez azonban ne csüggeszse el a vezetőséget és a szövetség tagjait, hanem fokozottabb munkakedvet végezzük azt a munkát, amelyet az egészségügyi alkalmazottak jobb gazdasági helyzete érdekében eddig is végeztünk. Majd kérte a közgyűlést, hogy fontos elfoglaltsága miatt mentse fel az ülés további vezetésétől. Az elnök átadta az elnöklést *Balázs Flóra* alelnöknek, aki rövid szavak kíséretében vette azt át és ezzel a közgyűlés napirendjének első pontjára került a sor. A múlt évi köz-

gyűlés jegyzőkönyvének felolvasásától elálltak a kiküldöttek és így azt két taggal hitelesítették.

Szele József főpénztáros az évi mérleget olvasta fel, majd utána az évi költségelőirányzatot ismertette, amit a közgyűlés tudomásul vett. *Deák Mária* titkárnő a tagállományról, a közvetítésről és levelezésről számolt be, majd utána *Szieben József* főtitkár tette meg a jelentését, számot adva arról a munkáról, amit a vezetőség a szövetség és a tagok gazdasági és szociális biztosítása érdekében kifejtett. A jelentések vitájában *Lázár Mihályné*, *Polonyi Lajosné*, *Vilkovits János*, *Onody János*, *Balogh János* és még többen vettek részt, majd a jelentésnek tudomásul vette a közgyűlés és a régi tisztikarnak a felmentvényt megadták, korelnöknek pedig *Vilkovits János* testvérünket választották meg. A korelnői tisztség elfoglalása után a jelölőbizottság a következők személyében választotta meg: *Suba Imréné*, *Válfy Ferenc*, *Moldován Miklós*, *Horogh István* és *Vura Istvánné*. A jelölés megejtése után a tisztikar és választmány a következőképpen választotta meg: orvos-elnök dr. vitéz *Benárd Ágost*, társelnök dr. *Krizs Árpád*, alelnökök *Balázs Flóra*, *Vilkovits János* és *Madari Sándor*, főtitkár *Szieben József*, titkár *Deák Mária*, főpénztáros *Szele József*, aki a tisztséget nem vállalta és így a közgyűlés egyhanguan helyette *Györkös Jánosné* és *Onody János* választották meg, jegyzőnek *Válfy Ferenc*. Választmányi tagoknak: *Suba Imréné*, *Mátray Istvánné*, *Szele József*, *Jajczai Mária*, *Gáspár Ágnes*, özv. *Tóth Gyuláné*, *Szele Józsefné*, *Papdy Antalné*, *Kovács István*, *Tóth Etel*, *Nagy Erzsébet*, *Somogyi Anna*, *Lázár Mihályné*, *Koródi Mária*, *Marits Julia*, *Hufnagel Teréz*, *Szappanos Margit*, *Horváth Istvánné*, *Zajecz Etel*, *sárai Szabó Rózsi*, *Rosenberg Sománé*, *Ruzicska Mária*, *Görög Ferenc*, *Kertész Károly*, *Moldován Miklós*, *Schmiedt József*, *Czeczaftka Frigyes*, *Kiss István*, *Fazekas Mihály*, *Szabó Sándor*, *Horogh István*, *Novák György*, *Kajári János*, *Jecsmann Mihályné*, *Bozsik József* és *Dicsyné Pusztai Julia*. Dől-választmányi tagok lettek: *Harapin Antónia*, *Török Gézáné*, dr. *Glád Jenőné*, *Bakó Teréz*, *Somogyi Józsefné*, *Plesch Katalin*, *Kerekes Bálintné*, *Murin János* és *Gergely József*. Számvizsgálóknak választottak: özv. *Csik Ferencné*, *Seidl Ferenc*, *Horváth Gyula*, *Balogh János* és *Hallgató Gyula*.

A választások megejtése után *Balázs Flóra* alelnök megköszönte az újabb bizalmat és ígéretet tett, hogy mint a múltban, úgy a jövőben is minden törekvése arra irányul, hogy a szövetségnek és a tagoknak érdekeit továbbra is becsülettel fogja szolgálni.

A közgyűléshez indítványok nem küldettek és így csak néhány kisebb jelentőségű ügy lett még megvitatta.

A közgyűlés még megválasztotta a szakszervezeti központunk vezérlőbizottságába a szövetség kiküldötteit. Hivatalból az elnök és főtitkár, választás után *Somogyi Anna* és *Vilkovits János* küldöttek ki.

A *dr. Giesswein Sándor* szoborbizottságba kiküldöttek: *Balázs Flóra*, *Vilkovits János*, *Szieben József*, *Deák Mária*, *Válfy Ferenc* és *Fazekas Mihály*.

A kiküldöttek megválasztása után *Movik Zsigmond* központi főtitkár emelkedett szólásra, aki a közgyűlés alatt érkezett meg és akit *Balázs Flóra* alelnök meleg szeretettel üdvözölt. A főtitkár a központ üdvözlését tolmácsolva beszédében az általános gazdasági helyzet súlyos és a dolgozó kisemberekre nézve alig elviselhető voltát vázolta, majd a XIII. Leó pápának negyven év előtt kiadott

„*Rerum Novarum* enciklikájáról szolt, mint olyan szociális intelemről melyben annak idején már előre látta a pápa, hogy hova fog fejlődni a gazdasági helyzet, ha a munkaadó és munkavállaló nem érti meg egymást. Negyven éves jubileumát ünnepli a világ keresztény munkássága e nagy igazságoknak, melyet a *Rerum Novarum* tartalmaz. Majd a szövetség eredményes munkásságát méltatta és ígéretet tett, hogy a központ minden tekintetben a szövetségünk mellett áll és készségesen támogatja törekvéseiben.

Balázs Flóra alelnök megköszönte a főtítkár által beígért támogatást és munkára buzdító szavait, viszont ígéretet tett, hogy a szövetségünk is, ugy mint a multban, a jövőben is minden visztonagsága és megpróbáltatása közepette is hű marad a zászlóhoz, amely a keresztény dolgozó kismemberek védelmét tűzte ki legfőbb céljául. *Balázs Flóra* alelnök javaslatára a közgyűlés táviratilag üdvözölte gróf *Bethlen István* miniszterelnököt, abból az alkalomból, hogy 10 éve áll a kormány élén. Valamint *dr. Ernszt Sándor* népióléti minisztert, *Huszár Károly* O.T.I. elnököt és *dr. Krizs Árpád* föv. biz. tagot. A közgyűlés napirendje ezzel kimerült, elnök az ülést berekesztette.

Utána mindjárt megtartották az alakuló választmányi ülést *Balázs Flóra* alelnök vezetése mellett, melynek egyedüli tárgya az ellenörök megválasztása volt, akiknek a következők választották meg: *Suba Imréné* és *Moldován Miklós*.

Dicső tavasz.

Magas bércek, mély völgyek, erdők, mezők levetették téli szemfedőjüket, rügyfakasztó nap sugar, a susogó szellő, dalos madárkák, az emberi lelkek magasan szárnyaló imája mind-mind a legfölségesebb eszmét, az emberiség legdrágább kincsét: a szabadságot hirdette. Hősök kora volt ez... A férj elhagyta hitvesét, a völegény aráját, a mester műhelyét, a szántóvető az eke szarvát, mert „Mindnyájunknak el kellett mennünk...” Rab-Magyarország hívta gyermekeit, hogy törjék le bilincseit. A bilincsekből kardot kovácsoltak s e karddal írták meg a legüdüklőbb lapjait a magyar történelemnek, a csillagoknál szebben ragyogó honszerelemnek. Az egész világg felfigyelt e parányi, de hősökben gazdag nemzet csodákkal határos hadi tetteire. Végül is az igazságot legyőzte — óh, nem a tulerő — az ármány. Következett Világos... Október gyászos napjaiban a magyar szabadságot sirbafektette az álnok reakció. A magyarok Istene azonban fennvirasztott a sir felett — s miként szent Fia — a halott letépte a sir zárait és dicsőségesen feltámadt. Hazánk egén ujra kiszűtő a szabadság fényes napja.

Egy darabka történelem ez, történelmünk aranybetűs lapjaiból, amit, ha párhuzamba vonunk egyesületünk történetével, lelkünket egy mélyéges érzelem járja át. Eszünkbe jut a mult, valamint a jelen heroikus küzdelme; mily sok harcba került, hogy csak némileg is ki lehetett vivni azt az eredményt, amelynek, ha nem is nagyon édes gyümölcsét élvezzük. Közös álma az emberiségnek, legyen az mágnás, vagy szegény, hogy jövőjét biztosítsa. Innen-onnan harminc esztendeje, hogy egyesületünk küzdelmes harcokat vív, hogy ha nem is rózsás, de legalább fűrhető jövőt biztosítson tagjainak. Harminc esztendő nagy idő... A csecsemőből ember, az emberből aggastyán

lesz. Az elmult három évtized alatt a tudomány, a technika többet haladt, mint letűnt századok óta. A kultúra zenitjére emelkedett s midőn már az emberi leleményesség mintegy csodákat kezdett művelni, jött a minden — humanizmust, kulturát, jólétet — elsöprő világháború. Ami kevés jólét megmaradt a nyomában, romba döntötte a poklok fenekéről felszabadult, Istent, hazát nem ismerő kommunizmus. Egyesületünk e válságos idöket is meguszta, megtépázva, vagyonából kifosztottan ma is él és küzd tovább, mint egy nagy tagu család. Küzd nem önmagáért, hanem a tagok jólétéért, akik nélkülözhetetlen munkásai voltak és lesznek mindenkor a szenvedő emberiségnek.

Ha reánk férne büszkék is lehetnénk és a mellünket verve odakiálthatnánk nem csak a társadalomnak, hanem oda is, ahol sorsunkat intézik, hogy igenis mi voltunk azok, akik midőn nagy Magyarország összes kórháza, iskolája s egyéb intézménye kesvésnek bizonyult a harctéri sebesültek befogadására, éjjel-nappal nem csak kötelességből, hanem aggodó szeretet, erők és tudásunk latbavetésével, nélkülözések között, önfeláldozó erővel rántottuk vissza a halál karjaiból embertársaink százait. Ezek voltunk mi... És mi voltunk azok is, akik a kommunizmus rémes napjaiban nem hajoltunk se jobbra se balra; haladtunk a magunk utján, nem kérdeztük senkitől: vörös vagy-e, vagy fehér? A mi feladatunk az volt, hogy ápoljuk az ápolásra szorultakat, bármilyen elvet vallott.

Mi lett, vagy mi lesz a jutalmunk?... Valamikor abban a meggyőződésben éltek az emberek, hogy sorsuk a csillagok járásától függ. Vajon hol a mi csillagunk? Hol ragyog az éjszakában? Mi nem hozhatjuk kapcsolatba az asztrológiával sorsunkat. Mi hiába tekintünk az égre fel, a mi csillagunk lent ragyog a földön, ottan, ahol hivatva vannak dönteni sorsunk felett. Ahol egy kis megértő jóakarattal évtizedes küzdelmeinket méltányolva, mint napfény a ködöt, eloszlathatják bizonytalanságunk aggodalomtól terhes sötéttségét. Mi is megérdemeljük, hogy tudomást szerezzenek rólunk és ismerjék el jelenlegi helyzetünk tarthatatlanságát. Keresztények vagyunk. Hiszünk a tulvilági életben és ha majd mindannyian oda kerülünk, ahol csak egy Kegyelmes Ur van: az Igaz Bíró, ki fog majd előtte felelni arról, hogy a bizonytalan és nehéz helyzet letérite az erény utjáról a földi halandók százait? A szegények és elhagyottak panaszsavát, ha idejében meghallgatnák, nem lenne a Sátánnak aratása. Erényt és nemes dolgokat hirdetni igen szép dolog, azonban az éhezők táborában sokszor terméketlen talajra hullanak a szent igék magvai. Nem kívánjuk mi, hogy Édenkertet nyissanak számunkra, csak azt kérjük a sorsunkat irányító köröktől, hogy ma, amidőn a befejezés kérdése reformokon megy keresztül, jöjjünk mi is tekintetbe. Ha évtizedeken keresztül becsülettel megfeleltünk hivatásunknak, ne bánjanak velünk mostohábban, mint azokkal, akik csak mostan lépnek e nehéz pályára s a multak szenvedéseiről sejtelmük sincs. A humanizmus nevében követelték tőlünk emberfeletti buzgalmat, amikor még szükség volt reánk; a humanizmus nevében kérjük most mi is, hogy hallgassák meg szavainkat, mert mi nem jutalmat, csupán megérdemelt elbírálást és bánásmódot kérünk.

Dinyér István.

Hálra vagy a lagdíjjaddal? Ha igen, rendezd azt, mert ezáltal erősíted gazdasági véradat! És szerezz legalább egy új tagot!

